

Українська Католицька Церква Св.Родина

Парох: о. Микола Олів'ян Попович
225 N. 4th St.

Lindenhurst, NY 11757

Phone: (631) 225-1168 / Fax: (631) 225-1177

E-mail: popovici1@aol.com

Web Page: www.holyfamilyucc.com

Facebook: Saturday School:

<https://www.facebook.com/HFUKrainianSchool>

Holy Family Ukrainian Catholic Church

225 N. 4th St., Lindenhurst, NY 11757

Pastor: Fr. Olvian Nicolae Popovici

Phone: (631) 225-1168 / Fax: (631) 225-1177

Parish Center: (631) 225 - 1203

E-mail: olvianpopovici@yahoo.com

Trustees: Silvia Smith (516) 712 - 5526

Nadiya Moskalyuk (631) 579-1519

Choir Director: Iryna Popovych 943-3348

Nataliya Popovici – English cantor

Web Page: www.holyfamilyucc.com

Sunday Divine Liturgies: 9:00 am - English / 10:15 am - Ukrainian

Weekday Divine Liturgies: 8:00 am or 9:00 am or 7:00 pm

Holy Days Liturgy: 9:00 am or Previous Day at 7:00 pm

No. 10/19

CHURCH BULLETIN – ЦЕРКОВНИЙ ВІСНИК

March 10, 2019 / Березень 10, 2019

РОЗКЛАД БОГОСЛУЖЕНЬ

Неділя Сиропусна, прощення. 10 - го Березня, 2019 р.

Св. Тарасія, архієп. Царгородського.

Глас 8: Апостол: до Римлян 13:11 – 14:4. / Євангеліє: Матей 6:14 – 21.

9:00 год. ранку – За Парафіян - англ. мовою.

10:15 год. ранку – (☩ Андрій Шипак, зам. Татяна Цимбала) – укр. мовою.

12:00 год. обіда – Літургія для дітей та батьків – на двох мовах.

7:00 год. вечора – Великопосна Вечірня - укр. мовою.

Вічне світло: Цього тижня вічне світло горітиме – За Боже Благословення для всієї Родини Москалюк, зам. Надія Москалюк.

Понеділок, 11-го Березня, 2019. Св. Порфирія, єп. Газського.

Початок св. Великого посту.

Увага: СТРОГИЙ ПІСТ. Сьогодні Літургія не правиться.

Під час великого посту всі ми повинні остерігатися та зберігати піст від м'ясних та молочних страв. Всі ті котрим виповнилося 14 років вже повинні зберігати піст. Згідно 2-го Ватиканського Собору, піст зберігається до 59 року життя, а після цього Піст є добровільний.

9:00 год. ранку – Акафіст до Страстей Христових

Вівторок 12 - го Березня, 2019 р. Прп. ісп. Прокопія Декаполіта.

7:00 год. вечора – Велике Повечір'я – укр. мовою.

Середа, 13-го Березня, 2019 р Прп. ісп. Василя, спосника Прокопового.

7:00 год. вечора – Літургія Напередосвячених Дарів – на обидвох мовах.

8:15 год. вечора – Вервиця, Молитви до Фатімської М. Б.

Четвер, 14-го Березня, 2019 р. Св. прпмчч. Євдокії.

3 7- ої до 8- ої год. вечора – Читання Св. Письма (Біблії)
– Нового Завіту

П'ятниця, 15-го Березня, 2019 р. Св. свщмч. Теодота, єп. Киринейського.

9:00 год. ранку – Хресна Дорога - англ. мовою.

7:00 год. вечора – Хресна Дорога - укр. мовою.

Субота, 16-го Березня, 2019 р. Пам'ять влкч. Теодора Тирона. Свв. мчч. Євтропія і дружини його, Клеоніка й Василика.

8:00 год. ранку – Заупокійна Літургія і Панахида (2)
(Сорокоусти) – на обидвох мовах.

6:00 год. вечора – Вечірня.

7:00 год. вечора – (Друга Св. Літургія) – ☩ Омелян Стишин,
зам. Петро Стишин

Неділя 1-ша Великого посту, Православія. 17 - го Березня, 2019р.

Прп. Герасима, що на Йордані.

9:00 год. ранку – За Парафіян - англ. мовою.

10:15 год. ранку – Боже Благословення для Наталії, Андреї, Андрія та усієї родини Попович, Боже Благословення для Надії та усієї родини Москалюк, Боже Благословення для Вадима та усієї родини Захарюк, зам. Надія Москалюк, Наталія Попович та Олена Якубовська.

СВЯТІ ТАЇНСТВА: Хрещення і Миропомазання: уділяються за попередньою домовленістю батьків, які повинні бути практикуючими католиками.

Сповідь: перед або після Св. Літургію та за домовленістю.

Вінчання: зголоситися до о.пароха за 6 місяців наперед. Вимагається відбутти передподружні науки.

Школа Українознавства: проводить заняття кожної суботи (9:15-1:35).

Детальніша інформація на фейсбуці:

<https://www.facebook.com/HFUKrainianSchool>

Уроки українських танців проводяться у суботу: для дітей віком (5-9р.) 1:30 – 2:15 год; (9-11 р.) 2:15 – 3:45 год; (11-15 р.) 3:45 – 5:15 год. Вчителі – п. Григорій Момот та п. Христина Момот.

Уроки Катехизму: проводяться у понеділок (5:00 – 6:00 год вечора)

Таїнство Оливопомазання: Отець М. Попович відвідує хворих кожної першої п'ятниці місяця, уділяючи Св. Таїнства хворим, про яких просимо заздалегідь повідомляти парафіяльну канцелярію. У випадку необхідності, звертатися у будь-який час.

Молитва на Вервиці: у першу неділю місяця перед Св. Літургією.

“Матері в Молитві”: наступна молитовна зустріч відбудеться **5- го квітня 2019 р.** і розпочнеться **о 8:15 годині вечора.**

Парафіяльна канцелярія: Вівторок – П'ятниця (9:00 – 5:00 год); Субота (10:00 – 2:00 год).

Служба Божа: дорогі парафіяни, пам'ятайте про вашу віру, приходьте кожної неділі та свята до Церкви на Богослужіння. Це є обов'язок кожного християнина.

Служба Божа для дітей і молоді (10 – го березня 2019 р. о 12:00 год дня) в першу неділю місяця відбувається спеціальна Служба Божа о 12:00 годині дня для дітей-батьків. Шановні батьки не забувайте приводити дітей до храму Господнього.

Парафіяльний вісник: останній термін подачі інформації до вісника – до 12:00 год кожної п'ятниці.

Заповіт: Пам'ятайте про вашу парафіяльну Церкву Пресвятої Родини (Holy Family Ukrainian Catholic Church) у вашому заповіті!

Нові парафіяни: Вітаємо вас у нашій парафіяльній спільноті! Для всіх, хто втомився і хоче відпочити, для всіх, хто сумує і потребує розради, всім, хто самотній і кому потрібна дружба, надія, любов, для тих, хто шукає Спасителя, наша Церква відкриває широкі двері в ім'я Господа Ісуса Христа. Завітайте до парафіяльної канцелярії, щоб представити себе і зареєструватися. Ми з нетерпінням чекаємо зустрічі з вами!

Зміна адреси або телефону: повідомити парафіяльну канцелярію.

Дорогі парафіяни та гості, після Божественних Літургій запрошуємо Вас до нашого парафіяльного залу на щонедільну каву та солодощі!

Недільна Пожертва, 3 – го березня, 2019 р.

Господь Бог нас навчає: «Воздавай Всевишньому згідно з Його даром – щедро за твоїми власними статками; Господь бо тобі відплатить, поверне тобі всемеро» (Сирах 35:9-10).

Свічки: \$220, Тетрапод: \$4, Різне: \$25, Пожертва: **\$650**, Вареники: \$18, Вісник: \$150, Вічне світло: \$15, Сівач: \$5, Андріївський гріш: \$5, кава: \$145, Річний внесок: \$50, Місячна жертва на іпотеку - **\$650**, Недільна жертва – **\$1,193**, Разом - **\$3,132.00**.

Дорогі парафіяни! Управа нашої церкви хоче всім вам щиро подякувати за ваш дар любови для нашого храму минулої неділі 3 – го березня 2019 р.

“Що віддам Господеві за все, що він воздав мені!” Псалом 115:12.

Молимося: Велике прохання до парафіян пам'ятати про своїх рідних, які є у лікарні, в старечих домах або вдома. Просимо подбати для них про нагоду, принаймі час від часу, прийняти Св. Причастя. Для цього просимо звертатися до священника.

Увага: усім тим, хто святкує свої Уродини у місяці березні 2019 р. наші найкращі вітання та нехай Господь Благословляє всіх вас! **“На Многая і Благая літа!”**

Новини нашої парафії:

1. Вітаємо п-во Сергія, Мар'яну та їхнього новонародженого сина Дем'яна Змудзінських, які стали цього року членами нашої парафіальної спільноти.

2. Щиро вітаємо Дем'яна Змудзінського, сина Сергія та Мар'яни Змудзінських, з нагоди отримання Святих Таїн Втаємничення в суботу 9 березня, 2019 року.

3. Заплановані події при нашій парохії:

А. У місяці березні проводяться особливі збірки під назвою “Церква в потребі”, “Свята Земля” Квіти для Паски, Миска Рису та “Для Потребуючих” (Бідних). Фонди з яких будуть передані для підтримки Церкви в Україні, на Святій Землі та потребуючих в Церкві. У притворі нашої Церкви або у ваших річних пачках знаходяться конверти для цих збірок.

Б. Під час великого Посту проводиться добровільна жертва для бідних. При тетраподі знаходиться біла скринька з надписом “Rice Bowl”. Для складення жертв конверти можна знайти у вестибюлі та біля тетрапода.

В. Прибирання церкви: Наступна добровільна збірка відбудеться в неділю 17 – го березня 2019 р.Б.

Г. Дорогі Парохіяни: Наступна Св. Літургія за померлих служитиметься 18 – го травня. Тому, що під час Великого Посту по суботах правиться за померлих « Сорокоусти», (п'ять Служб Божих).

4. Запам'ятайте: а. Програма «Допомогти бідним та потребуючим» при нашій парафії закликає всіх нас приєднатися і зібрати необхідні кошти до Паски, для потребуючих нашої парафії. Наступні продукти можна приносити до цієї акції: продукти добре закриті в сроці дійсності продукції, різні соки, кава, чай, макарон, ітд, Просимо приносити їх до Церкви від сьогодні до 22-го квітня. Також якщо у вас є можливість пожертвувати кошти, тоді буде нагода придбати свіжі продукти. Заздалегідь дякуємо.

б. Сестринство Св. Вервиці звертається до Вас дорогі парохіяни, якщо ви маєте можливість принести одяг, солодощі або навіть матеріальні кошти, для приготування подарунків, щоб відіслати їх до сиротинця в Україні. Оскільки, наші кошти є обмежені, ми звертаємось до вас допомогти дітям-сиротам.

5. Висловлюємо нашу щирю подяку:

а. наступним родинам з нашої парохії, які долучилися з додатковими жертвами для добра нашого храму: панство Михайло та Марія Шафранських, які пожертвували 250 дол. для нового проекту цього року (придбання цілого набіру чаші, ітд. 3 України, панство Славомір та Галина Саміло, які пожертвували 200 дол. потрібні до витрат ремонту в нашому храмі, панство Ярослав та

Ярослава Рибій, які пожертвували 200 дол. покрити частково витрат відставрованого Розп'яття Христового пошкодженого дітьми.

б. п. Олександр та Ірина Присташ, які добровільно вклали свій час і працю, шукаючи жертви для нашого храму у соціальному житті, тобто зверталися до кількох фірм по випічці хліба і ми отримали 30 ящиків булок для нашої кави і сніданків.

в. п. Н. Москалюк, п. І. Попович, п. О. Якубовській, п. Н. Антонів, п. Я. Климовець, п. О. Романюк та п. Н. Попович, які минулого тижня добровільно прилучили свій час і працю для приготування пачок, які в скорому часі будемо висилати до сиротинців в Україну.

Нехай Бог поблагословить усіх волонтерів та жертводавців і винагородить сторицею.

б. Ми маємо на продаж вареники з картоплею, та з капустою, вартістю \$6.00 за порцію. Кошти з продажу ідуть для потреб нашої Церкви.

Новини з інших парохій чи організацій:

Федеральна Кредитова Кооператива Самопоміч Нью Йорк, запрошує всіх членів на Загальні Збори, які відбудуться 17 – го березня 2019 р.о 2-й год.по полудні в Нью Йорку (Академії Св. Юра приміщення великої зали), Більша інформація прилучина до нашого вісника.

Увага: Рм. 13, 11 - 14, 4. «Відкиньмо, отже, вчинки темряви й одягнімося у зброю світла»

Апостол Павло говорить категорично, щоб ми відкинули діла темряви. Якщо задуматись, то зрозуміємо, що кожне, навіть найменше, діло темряви віддаляє нас від світла! А часто в житті ми дозволяємо собі на двозначні вчинки, на двозначні слова. Не виконуємо домовленостей, дозволяємо собі прогрішення, гріховні думки, слова. І це все нас підточує. Одна думка до іншої приходить і складає велику проблему, один вчинок допасується до другого і починаються великі труднощі в нашому житті. **Ніколи і в ніякий спосіб не можемо погодитись на найменший гріх.** Маємо одягнутись у зброю світла і завжди поступати за голосом Божим, за своєю совістю. Тільки так зможемо бути справжніми воїнами Божими.

Мт. 6, 14-21. «Коли ви прощатимете людям їхні провини, то й Отець ваш Небесний простить вам». Відповідно до фізіології наші очі розташовані так, щоб бачити інших людей і всю перспективу. Тому побачити себе складніше, а без дзеркала практично неможливо. Подібно й з нашими «духовними очима»: ними дуже добре бачимо інших, як вони живуть, де помиляються, чим ображають нас, але значно менше бачимо себе, що більше – часто замість подивитися на себе в істині, ми здебільшого ідеалізуємо себе.

Ми дуже вимогливі до ближніх, засуджуємо їх, немовби прокурори, але водночас дуже поблажливі до себе, виправдовуємо себе, як адвокати. Але перед Богом всі ми однакові й рівні, незалежно від становища, в якому перебуваємо. І чия правда, а хто помиляється, Бог бачить незалежно від того, як бачимо це ми. Важливо, щоб кожен із нас пам'ятав, що ми всі подібні у своїй боротьбі з недоліками, вадами, проблемами й труднощами. Коли я падаю, то шукаю розуміння в очах інших, – так само й інші, зазнавши упадку, очікують від нас поблажливості. **Стараймося ставитися до інших так, як ми хочемо, щоб вони ставилися до нас, і в такому смиренні Бог, як у дзеркалі, покаже нам те, чого ми не можемо побачити самі.**

Владика Венедикт (Алексійчук)

Увага: - Благодаримо Тебе, Христе Боже наш, бо у теперішньому часі посту до спасіння нас привів еси. У цей короткий, визначений час, Ти приготував нам лік найбільших ран душевних, і Ти потрудився над тим, щоб відкинути багатство гріхів. Ми молимо Тебе, о Всеблагий, відкинь від нас, у час посту, усе лукавство фарисейське і смуток нещирий. Упокори гордість стриманістю; віджени усяке негідне поведження, розмову і помисли. Словни нас радість і істиною і Дусі Святому, Якого зіслав еси. Керуй нами у боротьбі із пристрастями. Укріпи нас у війні проти гріха; Приготуй нас, через повздержність від їжі і всякого ворожого зла, для слідування Тобі, Який постом показав нам перемогу над дияволом, і для участі у смерті та воскресінні і насолодах життя вічного, які приготував еси для тих, хто голодний і спраглий праведності Твоєї. Укріпи нашу владу, постом і вірою у Тебе, супроти всякого наступу ворожого, бо Ти еси Бог Спас наш і Тобі слава подобає, із безначальним Отцем Твоїм і всесвятим, благим і животворящим Твоїм Духом, нині і повсякчас і на віки віків. (Заамвонна молитва сиропусної неділі)

До вашої уваги: 6 - 17 жовтня, 2019 року – 11 денна проща до Франції (Париж - Версаль – Санліс – Амєн – Шартр – Мон-Сен-Мішель – Ренес – Бордо – Люрд – Рокамадур – Невер – Париж). Дорогі парафіяни, наша четверта парафіяльна проща до Франції триватиме від 6 до 17 жовтня 2019 року. Щоб ця проща здійснилась потрібно записатись не менше 30 осіб. Регістрація проходить до 20 – го травня, а до 10 червня повинні заплатити суму, щоб все що заплановано здійснилося. Приєднайтеся до нас у цій одинадцятиденній духовній подорожі, роздумуючи над духовним життям кожного з нас. Заохочуємо вас не до ще однієї поїздки, а до духовної подорожі, яку запам'ятаєте назавжди. **За додатковою інформацією звертайтеся до о. Пароха М. Поповича.**

Пригадуємо про Молитву: *Пам'ятаймо, що Господь Бог нас сотворив, щоб ми любили Його, поважали і служили йому. Мудрість породжує любов. Ми не можемо любити Бога, якщо не звертаємось до Нього у молитві. Але через щирі молитви ми отримуємо ласку Божу, яка провадить нас до пізнання Бога, і так ми заслуговуємо на Його ласки і любов до нас. Всі ми запрошені кожного дня на молитву о 9-ій год. вечора. Надіємось, що хоча б одна Родина на день візьме участь у молитві, щоб бути ближче до Бога не тільки у Неділі і свята, але і в будні.*

ЙОСИФ ОБРУЧНИК – 5 – го Березня

..... Коли вернулася до Назарета, мав відбутися урочистий весільний обряд: Йосиф і Марія як законне подружжя мали мешкати разом в одному домі. Несподівано Йосиф зауважив, що Марія чекає дитину. Це його надзвичайно засмутило. Справу довершив сам Бог, пославши до Йосифа ангела. Про все це так пише св. євангеліст Матей: "...Марія, (Ісусова) мати, була заручена з Йосифом, але перед тим, як вони зійшлися, виявилось, що вона була вагітна від Святого Духа. Йосиф, її чоловік, будучи праведний і не бажавши її ославити, хотів тайкома її відпустити. І от, коли він це задумав, ангел Господній з'явився йому уві сні й мовив: "Йосифе, сину Давида, не бійсь узяти Марію, твою жінку, бо те, що в ній зачалось, походить від Святого Духа. Вона породить сина, і ти даси йому ім'я Ісус, бо він спасе народ свій від гріхів їхніх"... Прокинувшись, Йосиф зробив, як велів йому ангел Господній: прийняв свою жінку..." (Мт 1:18-24). За цим описом Йосиф — наче ангел, недоступний низьким силам гніву й помсти, які на Сході такі живучі. Він - справжній муж, розсудливий й сповнений небесної мудрості, а передусім великої справедливості, яка навіть тоді, коли є всі підстави для підозріння, не дозволяє зле судити про ближніх. Тому Святе Письмо називає Йосифа праведним, тобто справедливим. Він був гідний того, щоб стати чоловіком Марії і батьком Ісуса Христа – головою св. Родини. Вже одна ця подія в його житті виявляє, якою чеснотною була Йосифова душа. Слова ангела не лише прояснили всю справу, але сповнили його великою радістю і вдячністю до Бога. Якою великою була тепер в його очах Марія! Вона не тільки Пречиста Дівця, але й Мати довгоочікуваного Месії, а він, Йо-сиф, – вибраний самим Богом на її обручника, а водночас на опікуна Божого Сина на землі. Це випробовування ще більше зблизило Йосифа й Марію. Завдяки йому вони ще краще пізнали обопільну чесноту, сердечніше полюбили й поважали один одного. По шлюбі вони замешкали під одним дахом. Їхнє подружнє життя стало постійною злукою сердець та посвяченої Богові чистоти. Їхні спільні молитви і праця, журби і страждання причинилися до відкуплення людського роду. Йосифові шлюб приніс невимовне щастя – щоденне перебування з Марією, пізніше – ще й з Ісусом; послух, любов та вдячність св.

Родини, якій він був головою. Справді, "слава і багатство замешкали в його домі", як каже св. псаломспівець. В цілому Ізраїлі не було багатшого, достойнішого та щасливішого чоловіка. Наказ римського імператора про перепис населення люди сприйняли з великою неохотою, а Йосиф і Марія, що в усіх подіях бачили Боже Провидіння, вирушили в дорогу навіть з радістю, бо знали, що саме у Вифлеємі має народитися Спаситель, як це заповів св. пророк Міхей: "Ти ж, Виф-леєме-Ефрато, занадто малий єси, щоб бути між тисячами Юди. З тебе вийде мені той, хто має бути Володарем в Ізраїлі..." (5:1). Подорож з Назарета до Вифлеєма тривала приблизно чотири дні. Марія, яка вже чекала скорого народження Спасителя, їхала верхи на мулі, а Йосиф ішов поруч, ведучи його за вуздечку гірськими стежками. Дорогою Йосиф і Марія мало розмовляли, часто підносячи свого духа до Бога в тихій молитві. Проїшовши долину Ездрелон і рівнину Самарії, вони наблизилися до узгір'я Рефаїм, де серед садів і виноградів лежало царське місто Вифлеєм. Біля узгір'я на зелених луках паслися череди кіз і овець. Сонце хилилося до заходу, коли Йосиф підходив до місцевого заїзду, де думав переночувати з Марією. Але заїзд був переповнений: вільних місць не було. Тому Йосиф з Марією залишили місто та подалися до печери на східному скелістому узгір'ї. Приготувавши для Марії місце на спочинок, Йосиф після молитви, втомлений подорожжю, незабаром заснув. Марія довго й сердечно молилася. А коли тіні ночі вкрили землю, народився Божий Син, Спаситель світу. Марія повила Боже Дитя пеленами, поклала в яслах на сні та віддала перший поклін своєму Синові, що був одночасно її Богом. Опісля розбудила Йосифа. Він разом з Марією припав перед Дитям на коліна і звеличив Його як свого Господа й Месію. З цього часу Йосиф буде Ісусові законним батьком й опікуном та всі свої сили віддасть на службу Йому та його Матері. Він був щасливий і вдячний Богові за таке високе призначення. Незабаром Йосиф почув людські кроки й голоси. Це були вифлеємські пастухи, яким ангел сповістив про народження Месії. Йосиф увів їх до печери, де вони побачили Боже Дитя та його Матір. Вони поклонилися Спасителю й Марії та з радістю в душі вернулися до своєї череди, величаючи Бога за все, що бачили й чули. Опісля вони розказували всім про прихід Спасителя. Ці дивні нічні відвідини принесли Йосифові велику радість, ще більше укріпили його у вірі. Невдовзі св. Родина перейшла з приміської печери до Вифлеєма, де Йосиф знайшов вигідніше помешкання і працю на щоденний прожиток. Після виконання обряду обрізання над хлопчиком й надання йому імені Йосиф мав пожертвувати Ісуса Богові як первородного сина в єрусалимській святині та принести приписаний викуп. Крім цього, над Марією мав бути звершений обряд очищення. Тож Йосиф з Марією вибралися до Єрусалима, щоб сорокового дня по народженню Ісуса Хри-ста виконати ці приписи Старого заповіту. У Божому храмі св. Родина застала поважного старця, який вийшов їм назустріч. Він привітав їх та простягнув свої руки до Божого Дитяти. Був це праведний Симеон, який очікував народження Спасителя. Взнявши Ісуса на руки, він висловив свою радість, що бачить обіцяного Месію, а також проголосив пророцтво про майбутню долю Спасителя. Йосиф уважно слухав Симеона й дивувався чудному об'явленню про новонародженого Ісуса. Таємниче об'явлення в святині завдало Йосифові й Марії болісну рану. Що станеться з Божим Дитям? Це питання часто поставало перед Йосифом, коли він брав на руки Господнього Сина. Не одна сльоза покотилася йому по обличчю, не раз стиснулося серце від болю, передбачаючи важкий майбутній шлях Божої Дитини. Можливо, заки Йосиф опустив цю землю, Господь відкрив йому приховану дочасу таємницю та дозволив у видінні оглядати Спасителя на хресній дорозі.**далі буде.....**

Сиропусна Неділя - Що таке "сиропуст"?

Свята Церква, помалу готуючи нас до посту, у М'ясопусну неділю наказала не їсти м'ясні страви. У часі сиропусної або сироїдної седмиці Церква дозволяє споживати тільки молочні страви. Та в Сиропусну неділю треба й від цих страв відмовлятися. Звідси й назва "сиро-пуст", тобто відпущення сира. Цей тиждень називався в народі сирний або масляний, а Сиропусна неділя мала назву пущення, тобто утримання від усіх молочних продуктів. У цю неділю в нас справляли "запусти", тобто останні передпісні забави. У Західній Європі наші "запусти" називалися "карнавалом", що означало те саме, що й м'ясопуст, від італійського "карне-вале" — дослівно: прощай м'ясо! У латинській Церкві Великий піст починається щойно в середу нашого першого тижня посту, у т. зв. Попільну середу, коли посипають голови попелом на знак покути. До того дня в латинській Церкві ще можна їсти м'ясо й робити забави, що подекуди бувають дуже гучні. Практика сиропусного тижня і неділі дуже давня. Про неї згадує вже олександрійський патріарх Теофіл († 412), а перед тим установлена М'ясопусна седмиця й неділя. Синаксар на сирну суботу каже, що, на думку декого, сиропусний тиждень став законом за грецького цесаря Гераклія (610-641). Той шість літ воював з перським царем Хозроєм і дав обітницю, що коли виграє війну, то не буде їсти м'яса цілий тиждень перед Великим постом. У суботу перед Сиропусною неділею свята Церква, щоб дати нам приклад і заохотити до посту й покути, відзначає пам'ять усіх святих мужів і жінок, що від найдавніших часів провели своє життя в молитві, пості й покуті. Тут передовсім ідеться про тих, хто протягом віків жив життям посту й покути чи то по монастирях, чи на пустині одинцем. Богослужба Сиропусної седмиці прибирає щораз більше пісний вид, особливо в середу, п'ятницю і в неділю при кінці вечірні. У вівторок на вечірні вже починаються поклони, що тривають цілий піст.

Обряд прощення в сиропусну неділю

У давнину в монастирях Сходу був гарний звичай: відбувати обряд взаємного прощення в Сиропусну неділю. Цей обряд виконувався ввечері після скромної вечері. Усі монахи у присутності вірних просили один в одного прощення за свої провини, обіймалися і давали поцілунок миру. Миряни також просили один в одного взаємне прощення. Подекуди при обряді прощення співали стихири Пасхи: "Пасха священная нам днесь з'явилася...". Остання стихира закінчується закликом до взаємного прощення: "... і друг друга обіймім! Промовмо: "Браття", — і тим, що ненавидять нас; простім усе...". Цей спів стихири Пасхи мав означати, що як у дні Христового Воскресення, так і тепер, на вступі до Великодо посту, треба один одному все пробачити задля Христа, що задля нас постив, терпів і воскрес. Цей дуже зворушливий обряд прощення зберігався ще в Києво-Печерській Лаврі до часу приходу влади комуністів. І тут усі монахи мали спочатку скромну передпісну вечерю. Потім усі, настоятелі й звичайні монахи, одягалися в монаші мантиї і йшли до церкви. Усі настоятелі Лаври, від найвищого до найнижчого, ставали поряд посередині церкви, а вся братія Лаври, яких кількасот осіб, підходили до настоятелів, падали на коліна один перед одним і зі словами: "Прости мені, Отче", — чи — "Прости мені, Брате", трикратно цілували один одного. А митрополичий хор співав при тому стихирі з великої вечірні Сиропусної неділі: "Сіде Адам прямо рая, і своєю наготу ридая плакаше...". Після обряду прощення всі мовчки розходилися. Справді, яке велике значення для нашого духовного життя мають ті чотири передпісні неділі. Хто разом з митарем бився в груди й учився від нього покори; хто з притчі про блудного сина навчився довіряти до Божого милосердя; хто в М'ясопусну неділю з розважання про Страшний Суд набрав боязни перед Божою справедливістю, яка так сильно діткнула наших прародичів, про що говорить Сиропусна неділя, — для того тепер піст не буде страшний. Він радше буде для нього потребою його серця й душі. Він тепер сам багатиме постити й бити поклони, знаючи, що молитва, піст і жаль за гріхи найкраще приготує його душу до зустрічі світлого празника Христового Воскресення. Стихира зі стиховні вечірні сирної неділі: "Засіяла Твоя благодать, Господи, засіяло просвічення душ наших. Ось час сприятливий, ось час покаяння! Відложім діла тьми та одягнімся у зброю світла, щоб, перепливши велике море посту, ми досягнули триднівне воскресення, Господа і Спаса нашого Ісуса Христа, який спасає наші душі".

о. Юліян Камрій, ЧСВВ. "Пізнай свій обряд"

До вашої уваги: 7 квітня у Софійському соборі не відбудеться Літургії
Під час зустрічі, предстоятелів Церков було повідомлено про те, що Софійський собор, головна святиня України, буде найближчим часом недоступний для богослужінь жодної із Церков Блаженніший Святослав, пояснюючи прагнення наших вірних молитися в Софійському соборі, наголосив, що цей храм є спільним домом усіх дітей Церкви Володимирового Хрещення та матірнім для усіх наших катедральних соборів. Бажаючи молитися в цьому храмі, ми хотіли засвідчити нашу церковну спорідненість з православними братами. Це рух до наших джерел, до зростання у благодаті Володимирового Хрещення, до відновлення єдності колись єдиної, а нині ще поділеної Київської Церкви. Предстоятелі Українських Церков підтвердили незмінне прагнення обох сторін до порозуміння, співпраці та спільного служіння українському народові. Блаженніший Святослав наголосив, що дорожною картою такого зближення є дослідження нашого спільного коріння, міжцерковне примирення та зцілення історичної пам'яті. - у посланні Блаженнішого Святослава «Наша Свята Софія».

З чого почну своє покаяння?

В сиропусну неділю згадуємо вигнання Адама та Єви із Раю, це спомин про втрачений рай, спомин про розірвання зв'язку із Богом. Великий Піст особливий час. Час покаяння, переїни, щоб цей втрачений зв'язок із Богом відновити.

На вечірні сиропусної неділі співаємо: *«Боготканну одержу скинули ми, окаянні, за намовою ворога, переступивши, Господи, твоє божественне веління; у смоковне листя та в шкіряну одержу ми зодяглися; нас засуджено в поті гіркий хліб добувати, а землю проклято, щоб нам родила будяки й тернину. Але ти, воплотившись останніми днями з Діви, призови нас і знову введи в рай.»*

Події, про які говорить третій розділ книги Буття та про які говорить церква у піснеспівах сиропусної неділі мали надзвичайне значення. Через гріхопадіння Адама та Єви, втрачено зв'язок між людиною та навколишнім світом. Люди втратили зв'язок поміж собою, всім творінням та вічним життям, а найголовніше втратили зв'язок із своїм Творцем. Гріх вразив ціле людське єство, тіло, почуття, розум, серце та волю людини. Можемо сказати, що в момент гріхопадіння відбулась катастрофа вселенського масштабу.

Якщо через гріх ми стали вигнанцями на землі, та втратили зв'язок із своїм Творцем, то через покаяння ми прагнемо відшукати дорогу до Творця, переїнити своє життя. Великий піст – це нагода віднайти шлях до Бога не випадково у церкві, у перші чотири дні Великого Посту читається великий покаяний канон Андрея Критського. Він на прикладах із Святого Писання показує глибину упадків людини, але одночасно він дає можливість побачити і глибину покаяння.

У першій пісні канону молільник молиться *«З чого почну оплакувати пристрасного життя мого діяння?»*. І справді з чого нам почати покаяння, ціле своє життя проводимо у ліності, нам лінь помолитися, лінь піти до церкви, лінь покаятися, лінь боротися із гріхом. Людина стоїть перед величезною кількістю своїх прогрішень вона бачить неміч своєї душі, гріховні рани своєї душі і

приходить в заціпеніння та жах від великої кількості власних гріхів, що з глибин душі виривається зойк: *«З чого почну оплакувати пристрасного життя мого діяння?»*. Моїх прогрішень дуже велика сила і я не зможу їх подолати тому то Церква взиває: *«... як милосердний подай мені відпущення гріхів»*.

Наслідуючи Адама, людина ступила на дорогу гріха. Первордний гріх, а втім як і будь-який гріх, порушує душевний спокій людини, вносить у душу грішника неспокій, тривогу та сум. Про це преподобний Андрей роздумує такими словами: *«Замість Єви тілесної постала в мені Єва мисленна – це плотські пристрасні помисли, які солодять мою думку, проте завжди вони є гірким напоєм»*.

Душа моя як Єва бачить зло яке несуть в собі пристрасті та гріхи, але вона не хоче відмовитись від тієї гріховної насолоди. Моя душа не просто уподібнилась першій Єві, але перевершила її. Душа, котра відпала від Бога метою свого існування бачить тільки саму себе, вона не бачить нікого довкола себе, не бачить Божої Любові. Людина котра живе без Бога даремно намагається задовольнити всі свої стремління. Серце замість того щоб горіти любов'ю, горить гордістю та злобою. Коли ми побачимо свої немочі, коли ми будемо боятись знову і знову чинити гріх, то із глибин нашої душі вирветься крик до Бога: *«Помилуй мене, Боже, помилуй мене!»*.

Адам був вигнаний із раю за переступ тільки однієї заповіді, а ми... Ми вчинили значно більше переступів... *«Справедливо був вигнаний з Едему Адам, бо не зберіг Твоєї заповіді, Спасе. Яке ж терпіння чекає на мене, хто завжди відкидає Твої животворні слова?»*.

Якщо Адаму не вдалось безкарно переступити одну заповідь, то чи ми не заслужили на більше покарання, наші провини значно тяжчі, Адам один раз вчинив переступ заповіді решту життя провів у покаянні, а ми... ми ж постійно відкидаємо Заповіді і навіть не думаємо каятись у своїх прогрішеннях.

Якщо прискіпливо будемо досліджувати власне життя, власну совість то чи не побачимо там: *«Коли дивитимусь на свої вчинки, Спасе, побачу себе найбільшим грішником, бо я грішив свідомим розумом, а не через невідання»*

На жаль, для багатьох вірних це багатство духовного досвіду, покаяння та боротьби із гріхом залишається не знаним.

Моліломось молитву Святого Єфрема: *«Господи і Владико життя мого! Духа лінивства, недбайливости, властолюб'я і пустомовства віджени від мене. Духа чистоти, покори, терпеливости й любови даруй мені, слугі Твоєму. Так, Господи, Царю! Дай мені бачити гріхи мої і не осуджувати брата мого, бо Ти благословенний на віки вічні. Амінь»*.